

[Holger Eriksen.]

alle de problemer, forslagene indebærer, har været endevendt i et stort antal møder i et siddende udvalg, hvortil jeg senere vil til-lade mig at foreslå forslagene henvist. Det skulle derfor være muligt på grundlag af det hidtidige udvalgsarbejde meget hurtigt at afgive betænkning.

Thorkil Kristensen: Venstre fremsatte allerede den 19. oktober i fjor sammen med det konservative folkeparti et forslag til folketingsbeslutning angående ordningen af ejendomsbeskatningen til stat og kommuner i det kommende skatteår, og heri er de to partiers principielle synspunkter nedlagt med hensyn til, hvordan vi mener man skulle indrette sig efter den nye vurderings foretagelse. Der gik imidlertid lang tid, inden der i det nedsatte udvalg kom virkelige realitetsforhandlinger i gang, idet man var nødt til at afvente de foreløbige resultater af den nye ejendomsskyldvurdering, og det var derfor først i slutningen af januar, at det kunne komme til egentlige realitetsdrøftelser i udvalget. Dette skal ikke bebrejdes nogen; jeg nævner det kun til forklaring af, at skønt vi allerede i oktober havde fremsat det forslag, jeg har omtalt, har det af rent tekniske grunde ikke været muligt at komme til realitetsforhandlinger før slutningen af januar.

Men selv de oplysninger, vi da fik, var ret summariske og ufuldstændige. Der var slet ingen oplysninger om, hvad vurderingen gav i København, og også de øvrige tal må anses for at være behæftet med nogen usikkerhed. Det gjorde, at det var vanskeligt i udvalget at finde frem til sådanne beløb for forhøjelser af de skattefri fradrag, at vi alle sammen kunne være sikre på, at de ville virke nogenlunde efter hensigten. Det, man stillede efter, var nemlig det samme, som man har gjort ved tidligere nyvurderinger: at ajourføre fradragene pr. ejendom og eventuelt pr. lejlighed ud over én, så at forholdet mellem bygningsskatter og grundskatter blev omtrent det samme,

som det havde været før den nye vurdering. Der var altså herom en betydelig usikkerhed, selv efter de foreløbige oplysninger, vi havde fået i udvalget, og dette var grunden til, at venstre og det konservative folkeparti i udvalget stillede det forslag, at vi under hensyn til den foreliggende usikkerhed burde gå den vej at udskrive ejendomsskatterne på grundlag af den gamle vurdering i endnu et skatteår; derefter kunne vi have mere sikre oplysninger, når næste års beskatningsfor-slag skulle udarbejdes. Det ville også have den fordel, at det mere principielle spørgsmål om en fiksering og en gradvis afvikling af bygningsskatterne — som der jo i øvrigt er principiel enighed om — kunne blive foretaget på grundlag af den nye vurdering, som efter den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Holger Eriksens udtalelse for lidt siden må antages at være mere retfærdig end den gamle. Det tror jeg for så vidt han har ret i, og derfor ville vi gerne, at disse principielle fikseringsdrøftelser kunne vente, til de kunne foretages på grundlag af den nye vurdering.

Nu er der jo sket det ejendommelige, at regeringen, samtidig med at regeringsparti-ets ordfører siger, at den nye vurdering er mere retfærdig end den gamle, foreslår en fiksering på grundlag af den gamle vurdering, og den socialdemokratiske ærede ord-fører siger endda, at det samme havde han ønsket for alle de kommunale skatter, ikke blot for skatterne til staten og til bykom-munerne, som det nu er foreslået.

Vi drøftede altså disse ting videre i ud-valget, og når det tog så lang tid, må jeg have lov til at sige, at det jo ikke mindst skyldtes, at det radikale venstre ikke havde endt sine overvejelser. Mere end én gang blev udvalgs møderne udskudt, fordi det radikale venstre endnu ikke var færdig med sine overvejelser; det er der ikke noget at sige til, for det er vanskelige spørgsmål. Efter at udvalgsforhandlingerne så var af-sluttet torsdag eftermiddag i sidste uge, ser det ud til, at der meget hurtigt er kommet mere gang i disse overvejelser. Den næste